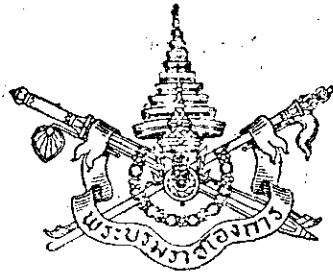

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๗

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าวิไลยเหนือ ในท้องที่ตำบลวิไลยเหนือ
อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ให้เป็นป่าคุ้มครอง
พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระบรมราชโองการโดยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

โดยที่เห็นสมควรกำหนดป่าวิไลยเหนือ ในท้องที่ตำบล
วิไลยเหนือ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ให้เป็นป่า
คุ้มครอง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตราแห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๓๑ จึง
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าวิไลยเหนือ ในท้องที่ตำบลวิไลยเหนือ อำเภอเมือง
ชุมพร จังหวัดชุมพร ให้เป็นป่าคุ้มครอง พุทธศักราช ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบ
วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าวิไลยเหนือ ในท้องที่ตำบลวิไลยเหนือ
อำเภอเมืองชุมพร พายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
กฤษฎีกานี้ เป็นป่าคุ้มครอง

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกษัตริย์การรักษากฎหมาย
การตามพระราชกรณียกิจ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

